GREGORIUS MAGNUS. PS. AMPHILOCHIUS ICONIENSIS
1. Hälfte 12. Jh.
Seite 10v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36491
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

angli. mira pax hoīb; bonę uoluntatis. Inortu enī regis
nequaq; pmagno offerrent hominib; pacis gaudia. si dis
cordiam ñhaberent. De hoc lapide ꝑ ꝓphām dr. Lapidē
q rejpbauerūt edificantes. hic fact̄ ē incap̄ anguli. Huius lapi
dis typū iechonias rex tenuit. quē matheus dū quatidē
nas gnationes describeret. sedō numerauit. Quē enī in fine
sedę. ipsū iminuo rursū ītę gnationis inserunt. Ipse nanq;
in babylonia cū israelitica plebe migratus ē. qdū ab alius
ad alias ducit; putrisq; parietis latere ñ in merito sedō
numerat. cui migrationis flexu angulare lapide signat.
Vbi enī ordo arcuitudine flectit ut eat indiūsu. tanq;
angulū fac̄. Recte g numerari bis potuit. quia putrun
q; parietē q̄si duo inse latera ostendit. Unde ꝓbene ers
imaginē tenuit. q̄ in iudea ortus. gemitate colligens
q̄si babylonia uenit. atq; hanc in semetip
so fidei fabrica ꝑ pus discordię studio cissa. arte karna
tus intexuit. Si hęc quę de significatione sęę ecclę di
cta s. placet ut breuiata replicatione moralit̄ disseramus.
Dignū nanq; ē ut pca quę beato iob dici cognoscam̄ ad
corda nra reuocem. quia ūba di tunc mens uestra in
telligit. cū ineis semetipsa querit. Ecce enī dr. Vbi eras
q̄ndo ponebā fundamta trę. Si peccatoris animus
puluis ē q̄a in supficie attollit ꝓuēptationis aura rap
tatur. unde scriptū ē. ñ sic impii ñ sic. sed tanq; puluis q
; pic̄. ū. a fac̄ trę. nichil obstat tra intelligi anima iusti.
de qua scriptū ē. Terra enī sepe uenientē sup se bibens
ymbrē ꝓgenerans herba oportuna. illis aquib; colit̄
accipit benedictionē. Si hui trę fundamtū fides ē. Hui

xv.
Quid sit terra ue
nientē sup se bibens
ymbrem.